

Jane's blog: Válka na Ukrajině je Západem pilně podporována

 infokurýr.cz/n/2022/06/27/janes-blog-valka-na-ukrajine-je-zapadem-pilne-podporovana

kurýr

27. června 2022

Ašot chemický závod v luhanském městě Severodoněck je stále ještě v zajetí ukrajinských vojsk. Asi 2500 vojáků se tam skrývá, spolu s asi 1000 civilisty. Zřejmě se nepoučili na osudu těch, kteří byli ukryti v Azovstalu v Mariupolu. V současné době dali signál, že jsou ochotni vyjednávat. Rusové je vyzvali, aby vypustili ven civilní obyvatelstvo, ale zatím se tak nestalo. Také ti, kteří byli ochotni složit zbraně a vzdát se, měli slíbenou bezpečnou evakuaci, ale ani to nepřineslo výsledky.

Střelba z ruských válečných lodí zničila ukrajinské velitelství v blízkosti vesnice Širokaja Dacha, ve Dnipropetrovsku. Údajně, více než 50 generálů a jiných důstojníků při útoku zahynulo. Všichni velitelé se tam sjeli ke zvláštní schůzce zrovna když Rusové zaútočili. Rakety byly rovněž použity na zničení deseti M777 howitzerů a asi 20 ozbrojených vozidel, skladovaných v tovární budově ve městě Nikolajev, což byla jedna z dodávek ze Západu.

Ukrajinci mezitím zničili několik ruských odpalovacích ramp pro hromadné odštělování raket.

Ten problém je, že zatím co Rusové zničí jednu dodávku válečného vybavení na východě Ukrajiny, Západ mezitím doručí další zásilku o kousek dál. Takže ve skutečnosti, Rusové mají co dělat, aby všechny tyto zbraně zničili a tím pádem je jejich snaha o demilitarizaci Ukrajiny značně ztížena.

Zde bychom se ovšem měli ptát – je toto normální postup? Jsou NATO, EU a Amerika opravdu mimo ukrajinský konflikt a jsou v něm skutečně nezúčastnění? Ne, pravý opak je pravda! Všichni tito pokrytci, schovaní za zády Ukrajinců vedou zákeřnou válku, dalo by se říct ze zálohy, proti Rusku. A důvěřiví Ukrajinci za tyto nízké pleticháře pokládají své cenné životy.

Americký analysta říká ...

Scott Ritter, bývalý rozvědčík a analysta amerického námořnictva říká, že válka na Ukrajině se totálně změnila, zatím co ruská strategie zůstala stejná. Rusové vtáhli na Ukrajinu se stejným počtem vojáků jaký mají dnes a přitom ukrajinské možnosti proti nim vzrostly mnohonásobně. Nejen že Ukrajince podporují celé mraky dobrovolníků z jiných zemí, teroristů, vycvičených Amerikou, vojenských oddílů z Polska, z Británie, z Ameriky a kdoví odkud, kteří se vydávají za Ukrajince. Ještě ke všemu přibylo obrovské množství nejmodernějších zbraní a Ukrajinci jsou současně cvičeni v jejich ovládnutí v Německu a v Polsku.

To je obrovská převaha proti Rusku a i když hodně těchto zbraní skončí na černém trhu, nebo jich značnou část Rusové zničí, přesto se mnohé dostanou do předních linií na frontě, kde jsou okamžitě používány a to nejen proti ruské armádě, ale také proti obyvatelstvu Donbasu.

Kdyby byl býval stav ukrajinských vojsk zůstal stejný jako 24. února, kdy Rusové vtáhli do země, bylo by už dávno po válce, protože na to byli Rusové připraveni a s tím by se snadno vypořádali. Jenže touto dobou se vybavení ukrajinských sil vyrovnává a dokonce i předčí to, co mají Rusové, takže situace je zcela jiná. To neznamena, že Ukrajina válku vyhraje, ale Rusko se bude muset víc přizpůsobit změněné situaci.

To, že Američané odsouhlasili další vojenskou pomoc Ukrajině v hodnotě 43 miliard dolarů, to je obrovské množství peněz a obrovské množství vojenské výbavy. Ruský plán na demilitarizaci země je tím nesmírně ztížen. K tomu je nutno přičíst přesné špiónážní zprávy, které Amerika získává ze satelitů a dodává je denně Ukrajincům, aby tito pak podle nich napadali ruská vojska. Začíná být rovněž více než zjevné, že Rusko už dávno nebojuje s Ukrajinou, ale bojuje s celým světem, který se proti němu spikl.

Výhra nad Azovstalem byla sice jakási výhra, ale byla to výhra spíše statická a nerozhodující. Podstatná a rozhodující výhra by byla, kdyby se podařilo obklíčit a porazit desetitisícovou armádu, která je stále ještě v Donbasu a odtud útočí nejen na ruské jednotky, ale také na obytné části, infrastrukturu a obyvatelstvo země. Rusko se o to ze všech sil snaží a stále těsněji utahují svůj obchvat kolem obklíčeného vojska.

Zatím co Bidenova vláda má zjevně v úmyslu zahubit na Ukrajině co nejvíce lidí, záměry Ruska jsou zcela odlišné. Rusové chtějí osvobodit Donbas, zajistit vodní zdroje pro Krym, v čemž hraje podstatnou úlohu zabránění Chersonu a vytvoření pozemního mostu mezi Donbasem a Krymem, neboli mezi Donbasem a Ruskou federací.

Další plány Ruska na denacifikaci a demilitarizaci Ukrajiny a vytvoření neutrální země v souladu s Minskými dohodami, budou vyžadovat změnu plánování, strategie a válečné taktiky. Zde totiž půjde o válku proti NATO samotnému, jehož cílem je – podle slov amerického Ministra obrany Lloyd Austina – způsobit Rusku tolik ztrát na životech a natolik je oslabit, aby si již nikdy nedovolili vojenský výpad proti Evropě.

To je samozřejmě něco zcela jiného, než co říkali na začátku a otevírá to nové možnosti, kde NATO je ten hlavní účastník. Ti nebudou nikdy souhlasit s neutrální Ukrajinou, takže Rusko bude nuceno, ať už chce, nebo ne, bojovat přímo s nimi a možná je i naprosto zničit.

A další zbraně přicházejí

Nedávno zničila ruská děla a útočné dróny (bezpilotní letadla) celou skupinu 155mm howitzerů v blízkosti vesnice Podgornoje, které byly dodány z Ameriky. Byla to zásilka 90 kusů těchto malých děl, spolu se 140 000 náboji a s asi 70 nákladními auty na jejich přemísťování. Ukrajinci si sice stěžovali, že spolu s howitzery nedostali digitální ovládání, které by jim umožnilo přesnější zaměřování, ale to Američané nemínili dodat, prý kvůli tomu, aby je Rusové nemohli okopírovat.

Spojené státy rovněž dodaly Ukrajincům Harpoon rakety a tito se s nadšením vyjádřili, že jich teď mají tolik, že mohou potopit všechny ruské lodi v Černém moři. Nejspíš se o to budou i pokoušet. Další pokročilé zbraně jsou M142 HIMARS (High Mobility Artillery Rocket Systém), což je vysoce mobilní systém na odstřelování raket. Je to poměrně lehké zařízení, umístěné na nákladním voze, pro rychlou přepravu. Každý vůz může vézt až 6 malých raket, nebo jednu velkou a výhoda je, že celý systém je tak malý, že se vejde do dopravního letadla. Také jeho zaměřování je velmi přesné, řízeno počítačem. Jejich dolet je asi 64 km.

Není divu, že ruský Ministr zahraničí Sergěj Lavrov označil dodávky HIMARS systému na Ukrajinu za „přímou provokaci.“

Když byl tázán co tím Amerika zkouší docílit, řekl, že to už je dlouhou dobu zjevné. Zkoušejí zatlačit Rusko někam do pozadí, zkoušejí mu odebrat samosprávnost a samostatnost a donutit je, aby se podřídilo příkazům z Washingtonu. „Ale myslím, že velmi dobře vědí, že v tomto směru neuspějí,“ dodal. Ještě navíc, je to rovněž přímá výzva k vážné konfrontaci mezi dvěma mocnostmi, které obě mají jaderné zbraně.

U.S. dále nastavily v Evropě rakety typu Pershing II., které mají mnohem delší dolet, mezi 500 km a 5500 km, které jsou zakázány mezinárodní smlouvou z r. 2019. Proto Američané od této smlouvy odstoupili. Dolet takové střely odněkud z Evropy na Moskvu je pouhých 6 minut. To samozřejmě zvyšuje nebezpečí celosvětového válečného konfliktu.

Zkusme si představit jak dlouho by asi Amerika trpěla neustálé útoky z ruské strany, kdyby se situace obrátila. Jak dlouho by asi vydrželi takový nátlak a takovou nespravedlnost, než by nastartovali svůj vlastní jaderný systém a začali pálit střely po

celém světě? Rusové cítí s lidmi a proto respektují morální povinnost něco takového neudělat; Washington necítí s nikým, nemá soucit ani s naší Zemí a klidně bude řezat větev, na které sedí.

Je ovšem pravda, že Ukrajinci sice další zbraně dostali, ale chybí jim k nim zákaznická podpora a náhradní součástky. Také příručky na obsluhu, které často mají až 258 stran návodu, nebyly dodány a jiné pomůcky, jak to komentují významné americké noviny „Washington Post.“ I američtí veteráni se tomu diví, že U.S. poslali zbraně, ale neposkytují technickou zákaznickou podporu? Na co pak takové zbraně jsou?

Na příklad, každý projektil na prostřelení pancéře stojí asi 78 000 dolarů a každý přenosný odstřelovací systém typu Javelin je za 178 000 dolarů. A když se tyto porouchají, tak nejsou náhradní díly na opravu, tak mohou být hozeny do smetí. To je přímo absurdní, ale zároveň je to záruka, že i s tak obrovskými dodávkami zbraní to Ukrajinci daleko nedotáhnou.

NATO poskytlo základní výuku

Již v r. 2015 nabídly Spojené státy, Británie a Polsko Ukrajině výuku pro jejich vojsko, spolu s instruktory. Brzy na to přicestovalo do země 300 amerických odborníků a po nich další, z jiných zemí. Zacvičovali jak vojsko, tak i Národní gardu, spolu s militanty a nacionalisty typu Azovova oddílu.

Učební látka zahrnovala zacházení s moderními zbraněmi, zaminování cest, vybuchování aut, sabotáž a teroristické útoky. Dále byli učeni jak provádět prohlídky, zaměřování ostrostřelce (sniper), maskovací techniky pro výbušniny a vojenské zařízení a jiné vojenské taktiky. Západ měl v úmyslu vytvořit nacionalistické pobočky na Ukrajině, k čemuž rádi využili Azovovce.

32 Azovovců, kteří toto školení absolvovali byli schopni vykonávat taktické úkoly přesně podle příkazů NATO a měli lepší znalosti než ukrajinští generálové.

Americký novinář Max Blumenthal publikoval studii, která se zabývala vztahy amerických instruktorů s ukrajinskými vojáky. Podle něho, vojenští inspektori navštívili Azovův oddíl, o kterém bylo známo, že je to neo-Nacistická složka, aby s nimi projednali „hlubší spolupráci a způsoby, jak to docílit.“ Američané neměli žádné potíže jednat s militanty, kteří měli všude po sobě fašistickou symboliku a Azovovcům rovněž tak nevadilo jednat s lidmi ze Západu a chovali se k nim velice přátelsky.

Blumenthal také srovnával výcvik, kterému Washington podrobil „mírné rebely“ v Syrii (ISIS, Daeš) s výcvikem, který byl poskytnut Ukrajincům a zjistil, že byly na stejné úrovni. Stejně tak zbraně, určené pro syrskou armádu, které jako náhodou padly do rukou Daeš extremistům, tak na Ukrajině je dostali Azovovci.

Kanaďané byli trochu opatrnější a zkoušeli své styky s Azovskými nacisty skrývat, ale reportéři z kanadského radia zjistili, že Kanada utratila na výcvik těchto militantů půl miliardy dolarů. Fotografie z r. 2020 ukázaly kanadské instruktory spolu s jejich cvičenci, viditelně ozdobenými symboly hitlerovských Waffen-SS jednotek.

Kanadští, američtí a britští instruktoři takto celá léta připravovali ukrajinské vojáky a militanty na válku s Ruskem. Jeden bývalý úředník z CIA prohlásil při rozhovoru s Yahoo zprávami, že „U.S. školí tyto militanty k tomu, aby zabíjeli Rusy.“

A pak byl nacistický Azov přiřazen k Národní gardě a stal se oficiální částí ukrajinské armády. Prý proto měli plné právo být správně vyškoleni, jak se vyjádřil mluvčí amerického velvyslanectví na Ukrajině.

Také Moldava se zkouší zničit

Je zde odůvodněné podezření, že NATO a Amerika budou vozit další zásilky zbraní na Moldavu. Britové šli tak daleko, že projednávají možnost vyzbrojit i tuto zemi. Vůbec jim v tom nebrání skutečnost, že Moldava je neutrální stát, což potvrzuje i její Ústava. Přesto, již před několika lety otevřelo NATO v hlavním městě Čisinau kancelář, která je stále funkční.

Bývalý prezident Igor Dodon prohlásil, že Moldava nepotřebuje NATO vojenskou pomoc, protože Moldavané se nechtějí stát potravou pro kanony v cynickém scénáři velkých hráčů. Jenže současná presidentka Maja Sandu vyjádřila pochybnost, jestli jim ústavně určená neutralita pomůže proti vojenskému ohrožení Ruskem.

A už je projednávána první dodávka zbraní z Francie, v hodnotě 42 milionů euro. Tyto zbraně jsou více méně pomocné, hodně z nich se týká lékařské péče na bojišti. Ale Moldava je ochotna vzít i nebezpečné zbraně, zvláště když je dostanou zadarmo.

Že jim takové zbraně vůbec na nic nejsou a že si z nich NATO pouze dělá skladiště, je nenapadlo. Tak malá země se není schopna ubránit většímu nepříteli ani kdyby každý občan měl k dispozici tank a bombardovací letadlo. A spoléhat na NATO, které běžně nedodržuje smlouvy a vždycky si dokáže najít výmluvu, aby nemuselo pomoci v nouzi, když se mu to nehodí, to se nevyplácí. Vystavují se tím pouze riziku, že jestli odtud bude NATO střílet po Rusech, Rusové se budou oplátkou trefovat přímo na jejich území. Neboli – nechávají se zatáhnout do války.

Některé evropské státy jsou tak zmatené propagandou, že si myslí, že Rusko má zájem o územní zisky a že má v úmyslu je napadnout. To je naprostý nesmysl, Rusko má svého území víc než dost a ani neví, jak je zalidnit. Donbas se už dávno chtěl připojit k Rusku, ale tito je nechtěli, neměli zájem o další území. Jak to, že to nikdo nechápe?

Vedení Moldavy se dokonce ukázalo být tak nerozumné, že se – stejně jako vrcholně nerozumná Ukrajina – dožadují vstupu do Evropské unie a právě jim byl oběma udělen status kandidátů. Teď pouze potřebují splnit podmínky, stanovené pro přijetí a budou mít členství zaručeno.

Vstup do Evropské unie je národní sebevražda

Každý, kdo se chce v současné době stát členem Evropské unie, to nemůže mít v hlavě v pořádku. Dříve to nebylo tak zjevné, hodně problémů bylo skrýváno, takže jednotlivé národy nevěděly do čeho se hrnou, ale dnes už málem každý ví, že se jedná o

organizovanou loupež národního majetku jednotlivých států, zneužívání platebních a finančních rozdílů mezi nimi, což je spojeno s obrovským množstvím předražené a nepotřebné byrokracie.

Toto členství nejen že není záruka vůbec ničeho, neskýtá žádnou ochranu, ani neposkytuje větší bezpečnost, ale naopak, požaduje otevření hranic pro spodek lidské společnosti nejhoršího druhu, naprosto neslučitelný s obyvatelstvem původního státu, který je zavalit takovými emigračními vlnami, že původní lidé po čase prakticky přestanou existovat. Buď se smíchají, nebo zaniknou.

Členství dále vyžaduje přistoupit na tisíce nejrůznějších příkazů, zákazů a omezení, kterými EU častuje své členy. Ale to hlavní je, že členské státy na sebe smluvně berou obrovské břemeno ve formě dluhu tohoto společenství, který byl nashromážděn za dobu jeho neúspěšného, amatérského pokusu o vládu v Evropě. Zahrnuje to také placení stovek, ne-li tisíců byrokratů v Bruselu a ve Strasbourgu, kteří pracují – pokud vůbec kdy pracují – pouze na tom, jaké další směrnice a zákazy uvalit na své členské státy.

Historie nám jednou ukáže, že tak neschopné, omezující a protilidské vedení ještě na světě nebylo.

Útok na Španělsko je útok na Evropu

Jako na příklad, zrovna nedávno se asi 2000 afrických černochů pokoušelo vtrhnout na území Španělska v Melilla, které je ze všech stran obklopeno Marokem. Spolu s dalším územím, Ceuta, jsou to dvě oddělená místa, patřící Španělsku, která se nacházejí na africkém kontinentě a jsou často napadána tímto způsobem, jak se Afričané skrze ně pokoušejí dostat do Evropy.

Tentokrát se podařilo proniknout pouze 133 z nich, jiná stránka říká, že jich proniklo 500. Ten zbytek byl rozprášen hlídkami na obou stranách. Přelezli vysoký plot, který toto území odděluje, někde ho nůžkami rozstříhali a přes střechu strážního domku se dostali dovnitř. Všichni z nich byli mladí, dospělí muži, takže nebylo možno předstírat, že šlo o ženy s dětmi, jak to obvykle bývá. Byla to horda velice násilných, ale dobře zorganizovaných banditů.

Zpravodajství Al Jazeera popsalo situaci jako násilnou, dvou-hodinovou potyčku, kdy bylo 49 členů španělské stráže zraněno, 18 Afričanů zabito a 76 z nich zraněno.

Předešlý útok tohoto druhu, který se odehrál v březnu, nebyl tak úspěšný. Ze 3500 Afričanů se tehdy celé tisícovce podařilo proniknout do země.

Na co je nám pak Evropská unie, když ani nedovede ochránit své vlastní hranice? Krátké záběry ze současné invaze můžete shlédnout [ZDE](#).

Jane Kaufman, 26 června 2022

Sdílet:

